

Budapest 150

(Várospillanatok)

PRÓZA - LXVII. évfolyam, 2. szám, 2023. január 13.

Kiteríti a bankkártyáit. Kiteszi a lelkét a motorháztetőre, és kamerába mondja az elkülönített állami pénzalapok adatait. Azért van ma itt, mert. Olyan országban szeretne élni, ahol. Odaáll az erkély alá. Odaül a küszöb elé. Megvádol. Megvéd. Megvigasztal. Jin, mint a Múzeumkert, és jang, mint a Corvin köz. Még a pesti srácokkal is szóba áll. Megnyugtat egy rohamrendőrt. Megöleli a sósavas bácsit. Öltre megy a saját, halott apjával, és győz. Átveszi az örökségét, és birtokba veszi az otthonát. Meghívja a barátait, és átrendezi az utcabútorokat. Tanyát üt a Szabadság hídon. Táborot ver a Lendvai utcában. Felhívja az anyját, hogy elbúcsúzzon. Felhívja a lányát, hogy rábeszélje. Elképzeli, ahogy a taser tűje áthatol a ruházatán. Elképzeli, ahogy az áramütés idegi alapú motorikus gátlást indukál. Elindul egy úton, aminek nem lehet látni a végét. Szelfit küld az Andrássyról, hogy nyoma legyen. A Köröndről felhív, hogy hol vagyok. Megállít egy rabomobilt. Átengedi a mentőt. Felsegíti az elesetteket, és a nélkülözőket elhalmozza instrukciókkal. Elkerüli a zsákutcákat, és előreszalad a történetben.